

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. I. Č.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. P. A., advokátom v B., proti žalovanému **B.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. T. H., advokátom v B., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 28C 7/2000, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. júna 2010, sp. zn. 8Co 429/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 175,68 € na účet JUDr. T. H., advokáta v B., ktorý je vedený v S., pod č. X.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III (súd prvého stupňa) rozsudkom z 20. júla 2009 sp. zn. 28C 7/2000 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru vo výške 35 911 € v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Konanie v časti o určenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného naďalej trvá, zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 13 947,42 € k rukám jeho právneho zástupcu, a tiež súdny poplatok v sume 2 171,25 € na účet súdu prvého stupňa, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Tomuto rozsudku predchádzal rozsudok súdu prvého stupňa zo 16. apríla 2007 sp. zn. 28C 7/2000, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2008 sp. zn. 3Co 453/2007, ktorým bolo právoplatne určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu listom žalovaného z 21. decembra 1999 je neplatné. V odôvodnení svojho ostatného rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že v časti určenia, že pracovný pomer žalobcu

u žalovaného naďalej trvá, vzal žalobca so súhlasom žalovaného žalobu späť z dôvodu, že jeho pracovný pomer u žalovaného skončil dohodou k 31. decembru 2008, a preto súd v tejto časti konanie zastavil (§ 96 O.s.p.). Nárok žalobcu na náhradu mzdy (uplatnený žalobcom za obdobie od 1. januára 2000 do 31. decembra 2008 v celkovej sume 87 365,54 € pri priemernej mesačnej mzde 25 525 Sk) posudzoval podľa § 61 ods. 1, 2 zákona č. 65/1965 Zb. Po zohľadnení žiadosti žalovaného v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce a vychádzajúc z priemerného mesačného zárobku žalobcu vo výške 17 130 Sk priznal žalobcovi náhradu mzdy len za obdobie od 4. januára 2000 do 31. decembra 2005 v celkovej výške 35 911 € a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadli odvolaním obaja účastníci: žalobca v jeho zamietajúcom výroku a žalovaný v jeho vyhovujúcom výroku. Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) rozsudkom z 8. júna 2010 sp. zn. 8Co 429/2009 rozhodol tak, že konanie o odvolaní žalobcu zastavil a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej (vyhovujúcej) časti potvrdil; zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 000,28 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní. Konanie o odvolaní žalobcu odvolací súd zastavil z dôvodu, že žalobca vzal svoje odvolanie v celom rozsahu späť (207 ods. 2, 3 O.s.p.). Vo vzťahu k vyhovujúcej časti rozsudku napadnutej odvolaním žalovaného odvolací súd skonštatoval, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, stotožnil sa s jeho právnym posúdením a v celom rozsahu aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 2 O.s.p.). O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti, v ktorej bolo konanie o odvolaní žalobcu zastavené, podal žalobca dovolanie. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní namietal, že odvolací súd napadnutý výrok odôvodnil tým, že žalobca na pojednávaní pred odvolacím súdom uviedol, že na podanom odvolaní netrvá a v celom rozsahu ho berie späť. Tvrdil, že hoci zápisnica vyhotovená súdom obsahuje takýto prepis údajných prednesov jeho právneho zástupcu, v skutočnosti svoje odvolanie nikdy v celom rozsahu nevzal späť; že prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzal späť odvolanie iba v tej časti, v ktorej sa domáhal priznania náhrady mzdy za celé obdobie trvania sporu, a že pokiaľ išlo o samotný výpočet náhrady mzdy za

obdobie, za ktoré bola navrhovateľovi priznaná, že na podanom odvolaní zotrval a žiadal, aby bola vypočítaná v súlade so zákonom, t. j. z príjmov vo IV. štvrtroku r. 1999 a nie z príjmov III. štvrtroku uvedeného roka. Pokiaľ súd zle zaprotokoloval prednesy urobené na pojednávaní, nemôže ísť táto chyba na ťarchu žalobcu, ktorý v priebehu pojednávania opakovane uviedol, že výpočet je chybný a trvá na jeho opravení. Označil za nelogické, aby za stavu, kedy súd jednoznačne a celkom zrejme pochybil a vychádzal pri výpočte náhrady mzdy z nesprávnych údajov, bral svoje odvolanie v tejto časti späť. Znenie zápisnice nenapadol skôr, nakoľko mu nebola po skončení pojednávania daná k dispozícii a o jej obsahu sa dozvedel až po doručení rozsudku odvolacieho súdu. Mal za to, že neprejednaním jeho odvolania, ktoré bolo odôvodnené iba odkazom na podľa neho chybné znenie zápisnice, mu bola odvolacím súdom odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení navrhol dovolanie zamietnuť a žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o zastavení konania o odvolaní žalobcu. Tento výrok je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má však charakter uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o zastavení odvolacieho konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na

zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo tu nejde ani o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 O. s. p., proti ktorému je prípustné dovolanie, a ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.

Dovolanie žalobcu by vzhľadom na uvedený záver (zistenie) bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa

neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Vady uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a ani v konaní nevyšli najavo.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerl na otázku, či v dôsledku postupu odvolacieho súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver neodročovaného pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Dovolateľ videl vadu tejto povahy v tom, že odvolací súd vecne neprejednal jeho odvolanie, ale odkázuc na chybné znenie zápisnice o pojednávaní, v zmysle ktorého mal vziať svoje odvolanie v celom rozsahu späť, konanie o jeho odvolaní zastavil.

Podľa § 207 ods. 2 O.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 207 ods. 3 O.s.p.).

Obsahové náležitosti späťvzatia odvolania ustanovenie 207 ods. 2, 3 O.s.p. nestanovuje, z jeho zmyslu však vyplýva, že sú nimi tie, z ktorých možno bez pochybností

vyvodit', že vyjadruje rezignáciu na pôvodný zámer, aby o odvolaní vecne bolo rozhodované. Späťvzatie odvolania je procesným úkonom odvolateľa, resp. jeho zástupcu, z obsahu ktorého jednoznačne (teda tak, že prejav nezanecháva pochybnosti o svojom obsahu a zmysle) vyplýva, že na prejednaní svojho odvolania celkom, prípadne v presne určenej časti už nemá záujem a že je uzročený s tým, že o jeho odvolaní v tomto rozsahu nebude súdom meritórne rozhodnuté a odvolacie konanie sa zastaví. Z pojmu a povahy procesných úkonov vyplýva, že v sebe zahrňujú určitý, spravidla výslovne vyjadrený prejav vôle. Všeobecnou podmienkou procesného úkonu teda je, aby tu bola vôľa určitý prejav urobiť. Procesné úkony účastníkov sú prejavy vôle účastníkov, ktorých adresátom je súd a ktoré sa týkajú okolností významných pre priebeh a vedenie súdneho konania vrátane jeho začatia a skončenia. Procesný postup súdu sa preto môže vzťahovať len k tomu, čo účastník objektívne vyjadril a nie k tomu, čo prejavil iba zamýšľal. Z tohto dôvodu každý procesný úkon treba posudzovať z objektívneho hľadiska, to znamená podľa toho, ako bol prejavovaný navonok, nie podľa toho, či medzi prejavovým procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho bol skutočný súhlas.

Účinky späťvzatia odvolania ako jednostranného procesného úkonu účastníka, nastávajú tým, že sa dostane adresátovi, t.j. súdu do dispozície. Ak účastník vzal procesný úkon späť tam, kde zákon takéto späťvzatie pripúšťa, nemožno ani namietat', že procesný úkon bol urobený v omyle, lebo to nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik procesnoprávných vzťahov. Občiansky súdny poriadok na rozdiel od Občianskeho zákonníka dôsledky úkonov urobených v omyle neupravuje, verejnoprávna povaha procesných vzťahov totiž vyžaduje podstatne vyššiu mieru právnej istoty účastníkov i tretích osôb, pričom právna istota by bola oslabená možnosťou dodatočne spochybňovať už urobené procesné úkony odkazom na vady vôle (rovnako judikuje aj Najvyšší súd Českej republiky, porovnaj napr. uznesenia z 29.5.1997, sp. zn. 2 Cdon 1646/96, z 9.3.2004, sp. zn. 22 Cdo 18/2004). Keďže procesnoprávny úkon sa posudzuje z objektívneho pohľadu, t.j. so zreteľom na jeho vonkajší prejav, bolo rozhodujúce v danej právnej veci, či vyhlásenie o späťvzatí odvolania právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní priamo do zápisnice o pojednávaní bolo urobené určite, zrozumiteľne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti.

Podľa § 134 O.s.p. listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené

za verejné, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje.

Zápisnica o pojednávaní, ak obsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 40 O.s.p., je verejnou listinou podľa § 134 O.s.p. a to znamená, že účastník, ktorý tvrdí opak oproti údajom v zápisnici uvedeným, je povinný svoje tvrdenia preukázať, na ňom spočíva dôkazné bremeno. Náležitosti zápisnice o pojednávaní okrem ustanovenia § 40 O.s.p. upravuje aj ustanovenie § 52 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy. Opravu chýb a iných zrejmých nesprávností v zápisnici o pojednávaní vykonáva predseda senátu alebo samosudca, ktorý rozhoduje aj o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu. Ak takémuto návrhu alebo námietke nevyhovie, túto skutočnosť je povinný uviesť v zápisnici o pojednávaní.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku v spojitosti so zastavením konania o odvolaní žalobcu poukázal na to, že žalobca na pojednávaní odvolacieho súdu uskutočnenom 8. júna 2010 uviedol, že na svojom odvolaní čo do zamietajúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa netrvá a berie ho v celom rozsahu späť. Dovolací súd po preskúmaní obsahu zápisnice z uvedeného pojednávania zistil, že takýto prednes zástupcu žalobcu je v nej skutočne zachytený, čo nespochybňuje ani dovolateľ. Z tejto zápisnice pritom nevyplýva, že by žalobca, ktorý bol taktiež prítomný na pojednávaní, alebo jeho zástupca v zmysle § 40 ods. 3 druhej vety O.s.p. namietali akúkoľvek nesprávnosť jej znenia. Absenciu takejto námietky taktiež dovolateľ nespochybnil, čo potvrdil i zástupca žalovaného vo vyjadrení k dovolaniu, kde zároveň zdôraznil, že zápisnica bola nahlas diktovaná tak, aby všetci prítomní diktované znenie počuli. Správnosť obsahu zápisnice o prednese zástupcu žalobcu, ktorým vzal späť odvolanie v celom rozsahu, nespochybňuje napokon ani v zápisnici zachytená záverečná reč zástupcu žalobcu, v ktorej uviedol, že „navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.“ Ide o dôležitú indíciu, pretože pokiaľ by predseda zástupca žalobcu vzal odvolanie späť len v časti priznania nároku na náhradu mzdy za obdobie od 1. januára 2006 do 31. decembra 2008, ako to v dovolaní tvrdí, a nie v celom rozsahu, ako to zase zachytáva zápisnica o pojednávaní, z logiky veci je zrejmé, že jeho záverečný prednes by musel znieť inak: bol by v takomto prípade žiadal (a to na prvom mieste) aj zmenu v napadnutej zamietajúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým mu (ako uvádza vo svojom odvolaní) za obdobie od 4. januára 2000 do 31. decembra 2005 nebola priznaná

náhrada mzdy 17 601,84 €. Keďže ale po späťvzatí odvolania žalobcom v celom rozsahu zostala napadnutou časťou rozsudku len jeho vyhovujúca časť o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 35 911 €, tejto procesnej situácii plne zodpovedal aj zachytený záverečný prednes zástupcu žalobcu, v ktorom nežiadal nič iné len odvolaním žalovaného napadnutý výrok rozsudku potvrdiť. Vzhľadom na tieto zistenia a závery je treba tvrdenia dovolateľa o chybnom znení zápisnice z odvolacieho pojednávania o späťvzatí odvolania považovať za nedoložené a účelové.

Tým, že zástupca žalobcu na pojednávaní odvolacieho súdu uskutočnenom 8. júna 2010 vyhlásil do zápisnice, že na svojom odvolaní čo do zamietajúcej časti rozsudku súdu prvého stupňa netrvá a berie ho *v celom rozsahu* späť, urobil procesný úkon, ktorý je určitý a zrozumiteľný a z ktorého odvolací súd správne vyvodil, že zástupca žalobcu jednoznačne a bez pochybností navonok vyjadril svoju vôľu, že naďalej nežiada, aby ním podané odvolanie bolo v konaní vecne prejednané. So zreteľom na tento stav nemožno odvolaciemu súdu vytýkať, že považoval odvolanie žalobcu za účinne späťvzaté v celom rozsahu (§ 207 ods. 2 O.s.p.) a že konanie o tomto odvolaní z tohto dôvodu zastavil v súlade s § 207 ods. 3 O.s.p. Vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. teda dovolateľ namietať neopodstatnene.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a na výzvu dovolacieho súdu (§ 151 ods. 4 O.s.p.) trovy tohto konania vyčíslil. Najvyšší súd v zhode s doterajšou praxou vzal zreteľ na to, že právny zástupca žalovaného zastupoval tohto účastníka už v konaní pred odvolacím súdom, žalovanému priznal preto náhradu trov dovolacieho konania iba za úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia z 20. septembra 2010, t.j. za jeden úkon právnej služby. Keďže ide o *vyjadrenie k dovolaniu smerujúcemu proti rozhodnutiu o zastavení odvolacieho konania* ohľadom

odvolania žalobcu, v ktorom tento účastník síce namietal zamietnutie žaloby na náhradu mzdy vo výške 46 014, 70 € (17 601,84 + 28 412,86), avšak z kontextu dovolania je zrejmé, že sa ním brojí či spochybňuje len tá časť zastavenia odvolacieho konania, ktorá sa týkala sumy 17 601,84 €, patrí za tento úkon [§ 14 ods. 3 písm. b/ a ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)] odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny viažucej sa k sume 17 601,84 €, teda polovica zo základnej sadzby tarifnej odmeny 336,94 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky), čo predstavuje sumu 168,47 €. S pripočítaním náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,21 €)] predstavujú potom trovy dovolacieho konania žalovaného spolu sumu 175,68 €.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

**JUDr. Milan D e á k, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť :
Hrčková Marta

Kanc !

I. zloženie senátu:

JUDr. Milan Deák

JUDr. Jana Bajánková

JUDr. Viera Petríková

II. vec v senáte referoval: JUDr. Milan Deák**III. kategória rozhodnutia:****IV. v počítači ulož ako:***1 Cdo 157-10 neprípustnosť dovolania*

- V.** – *odpiš rozhodnutie*
– *spis vráť predkladajúcemu súdu*
– *3 x zberný spis*

VI. v registri vyznač skončené; u - odmietnuté dovolanie (neprípustnosť dovolania)**dátum rozhodnutia:** *31.1.2012**zberný spis založ do archívu**V Bratislave 29. februára 2012**JUDr. Milan Deák*